

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

Sportul

4 pagini
30 bani

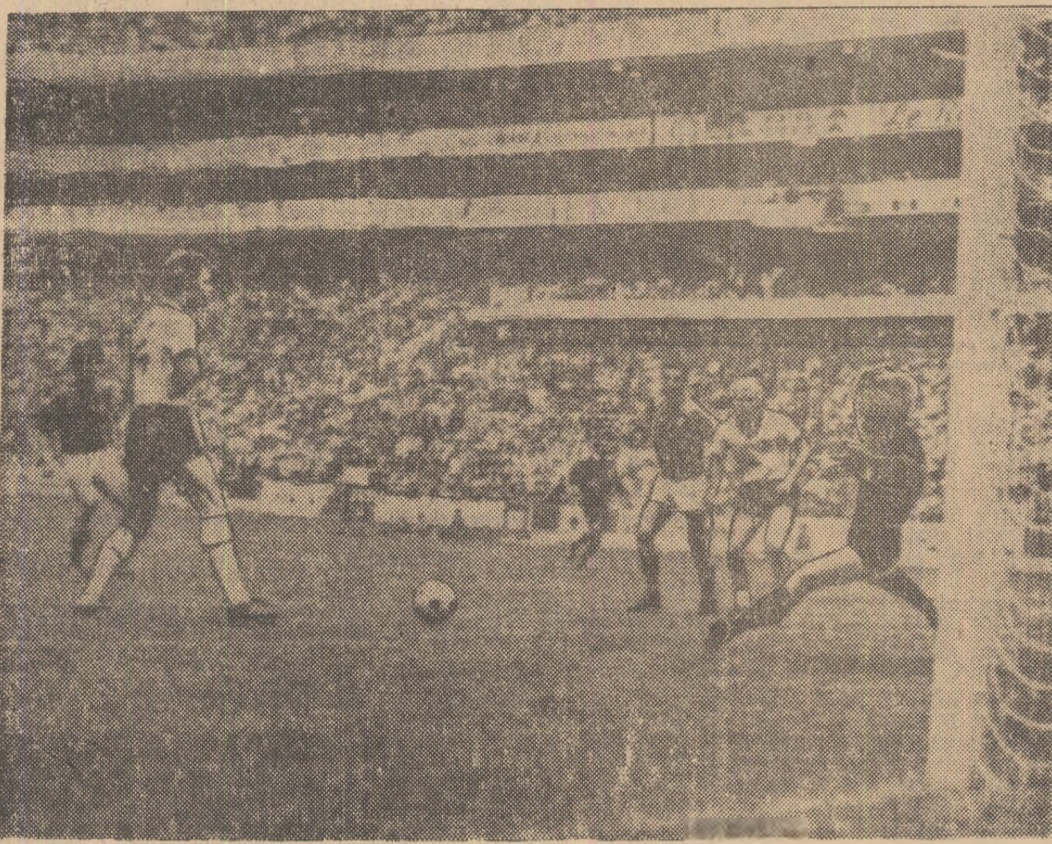
Anul XXVI—Nr. 937 (6371)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Vineri 19 iunie 1970

Invingători și învinși în cursa „celor 4”...

Iată-l pe Rivera, în centrul imacului, semnând cu eleganță golul victoriei italiene în numai 50 de secunde după ce Müller obținuse o nouă egalitate. Beckenbauer și Vogts privesc dezamăgiți cum se naruie speranțele lor...

Comentariul zilei

FERICITA ALEGERE

Miercuri după-amiază am fost la Azteca, Fericită alegere! Intuiseam bine că un meci de o asemenea miză, între campioana europeană „en titre”, am numit echipa Italiei și o finalistă a precedentei ediții de campionat mondial, formația R. F. a Germaniei, nu poate da loc decât la un regal fotbalistic.

Trăit pe viu, jocul sus-amintit a avut din toate câte ceva: un înalt nivel tehnic, un tempo „înădrăcit” (timpul rece și pe alocuri cu ploaie fiind un aliat prețios), un suspense și mai și decât în finala de pe Wembley și, în sfârșit — dar nu în cele din urmă! — semifinla de pe „Azteca” a mai avut multe goluri. Da, șapte goluri la un meci între două echipe adepte ale „betonului”, între două formații care, fidele modalității de a păra „om la om”, s-au supraviețuit fără milă pe fiecare — fir de gazon, menținând și una și cealaltă, ca soluție în extremis, cite un jucător „libero” atent mereu să apară, precum un „deus ex machina”, în mijlocul tragediei din cele două campuri.

Da, într-adevăr, fericită alegere, după meciul lung, cenușiu, disputat tot aci între Uruguay și U.R.S.S., un joc „salvat” doar de o... eroare de arbitraj — singura care a făcut vitod, altfel meciul ar fi fost vitat repede.

Astăzi am vizionat cea mai spectaculoasă și palpitantă

(Continuare în pag. a 8-a)

Cronici și comentarii transmise prin telex de trimiși noștri speciali în Mexic, C. FIRANESCU și G. NICOLAESCU

14 țări înscrise (deocamdată) la C.E. de box-timeret

Sistem informațional de la campionatul european de box-timeret, de la Miscoil s-a înscris, deocamdată, 14 țări cu echipe complete. Se așteaptă ca la intrarea sa să participe cei 19 de boxeri. Viteza minimă admisă, 17 ani, cea maximă 21 de ani. Pentru a controla stadiul organizării acestor competiții, în luna septembrie se vor deplasa la Miscoil vicepreședinții A. E. B. A., Gheorghe Guriev (România) și prietelul C.E., arbitrii candidați la obținerea escutului A.T.B.A. vor susține examene.

N. CIUMETI ÎNVIŢĂTOR ÎN PRIMA ETAPA A „CUPEI OLIMPIA”

CIMPULUNG MUSCEL, 18 (prin telefon, de la telimistul nostru), Jol — la ora 15.55 — cu 47 de cicliști angajați în a II-a ediție a „Cupei Olimpia”, au luat startul în prima etapă: București-Bădăna-Tirgovite-Cimpulung Muscel. Traseul de 138 km cu un profil mai mult de plat, începând ultima porțiune după transbordare (consolidarea Virfului Mateașului), a fost parcurs de majoritatea competițiilor cu o medie orară de 37,923 km. Viteza scăzută se datorează, în primul rând,

Academicianul Octav Onicescu citește „catalogul”. Emoționat, „elevul” Adrian Ionescu, asistat de doctori și șef al catedrei Medicină educației fizice, dă raportul ce a învâțat el și ce a învâțat pe alții în cei 40 de ani care au trecut...

PROMOȚIA 1930

Sintem în curtea Institutului de educație fizică și sport, familiara cale de acces, în ziua marilor meciuri de fotbal, spre Stadionul Republicii. Înclinare primăvara, dar în totul obșnuită, cu un grup de studenți și studențe, care discută cu însuflețire pe marginea întimplărilor de peste zi și mai încoace. Iar citiva pași mai învoinți, un alt grup, surprinzător, poate, în această ambianță tinerească, nici unul dintre ei neavând mai puțin de 60 de ani. Mai mult, da! Le surprindem privirile, înconjurându-i cu dragoste pe tinerii studenți care trec pe lângă ei. Cîndva, și ei discutau tot atit de aprins, în aceeași curte a Institutului, despre examene, despre orele de curs, despre profesori, despre notele primite. Căci, toți au fost studenți ai acestui Institut.

Dar, au trecut 40 de ani de-atunci. Și-acum lată-i reținându-se, pentru a-și aminti împreună de acei ani frumoși, pentru a sărbători cele 4 decenii care au trecut de cînd promoția 1930 și-a luat zborul,

pornind fiecare în viață și încercînd să-și realizeze idealurile, să-și facă datoria în profesia pentru care s-au pregătit, îmbrășiți ca pasările cerului în toate colțurile țării.

Din nou au luat loc în bănci, ca pe vremuri. La „catedră”, academicianul Octav Onicescu, care prezidează ședința, strigă catalogul. Au fost, în acea serie, 15 băieți și 19 fete. Acum, 4 dintre ei lipsesc... În memoria lor, cel de față păstrează un moment de reculegere. Ceilalți trăiesc acum o viață liniștită, ca pensionari, după ce au muncit cu rivă pentru cauza educației fizice și a sportului, în vremuri cînd concepții învechite și prejudecăți greu de invins ridicau la fiecare pas o barieră în calea celor ce încercau să facă loc exercițiului fizic, în primul rînd, în mentalitatea oamenilor. Este prezentă la această adunare a duloaselor aducerii aminte, și profesora suedeză de educație fizică, Clara Lanz, care, cu 40 de ani în urmă, făcuse parte din corpul profesoral al

Institutului. Venise de la mil de kilometri distanță, pentru a se întâlni cu foștii ei elevi. Splendid gest!

„Academicianul Octav Onicescu, fost cîndva rector al Institutului, a închis catalogul. Prof. Leon Teodorescu, rectorul de astăzi, citește telegrama adresată promoției 1930, de către conducerea C.N.E.F.S. Apoi, Nicolae Mihăilescu, absolvent 1970, face să vibreze asistența, spunînd că e gata să poarte mai departe, cu cinste și pasiune, făclia educației fizice și a sportului, pe care l-au lăsat-o înaintașii săi, oamenii cu părul alb din juru-i.

În ochii lui Nicolae Albescu, strălucește o lacrimă. Tînărul acesta îl poartă cu afecțiune în inimă... Dar, și la 78 de ani, viața îi oferă o mare satisfacție. Lui și ceilalților absolvenți „1930”. Aceea de a vedea că munca lor de pionieri n-a fost zadarnică. Institutul de educație fizică și sport are astăzi 2.000 de studenți!

Jack BERARIU

120 DE MINUTE DRAMATICE

Trebuie să încep prin a mărturisii (și aceasta nu este doar părerea mea) că rareori oină acum am avut prilejul să asist la o partidă de fotbal atît de spectaculoasă, de dinamică și de dramatică cum a fost semifinla pe care și-au disputat-o la Ciudad de Mexico, pe impunătorul stadion „Azteca”, echipele R.F.G. și Italiei. La capătul celor 120 de minute de joc eram și noi, cel din tribune, la fel de istoviiți ca și jucătorii din teren, de tensiunea, de încordarea în care am fost învîți, de emoțiile puternice pe care ni le-au creat fazele de joc petrecute la cele două porți. Ambele echipe ne-au oferit o splendidă lecție de fotbal, pe care

finala de duminică s-ar putea să nu o egaleze și pe care, fără îndoială, nu o vom uita vreodată.

Aici, în Mexic, lumea adoră echipa Braziliei nu numai pentru că reprezintă o țară din aceeași zonă geografică, ci mai ales pentru jocul său, considerat ca foarte spectaculos și, totodată, eficient. Am văzut-o și noi la lucru în patru meciuri, dar putem spune, fără să exagerăm cu ceva, că ceea ce au oferit, în disputa lor directă, echipele R.F.G. și Italiei întrecu cu mult impresia lăsată de evoluțiile brazilienilor.

Partida a avut, totuși, și o parte a ei ceva mai... linișă, aceea de început. Acesta în ciuda faptului că italienii luseră încă din minutul 8 conducerea prin golul înscris de Boninsegna, printr-un șut de la circa 20 metri, care ni s-a părut oarecum parabil. Sau poate că tocmai de aceea, după gol, italienii s-au mulțumit să practice un joc mai mult pasiv, cu rare, dar periculoase contraatacuri. De cealaltă parte, elevii lui Schön, conduși pe tabela de marcaj pentru a patra oară în acest campionat mondial nu-și făceau parca, prea multe griji în privința egalării, atacînd cu o aparentă lipsă de convingere. De abia în ultimele 20 de minute ale primei reprize, partida începe să se anime cu adevărat, la ambele porți înregistrîndu-se situații mai periculoase. Următoarele 45 de minute vor fi, însă, net superioare. Vestgermanii vor forța tot timp

puț egalarea, menținîndu-și adversarii, cu rare momente de excepție, în propria lor jumătate de teren. Dintre fazele periculoase la poarta italienilor sînt de menționat cele din minutele 48 (șut defectuos Seeler, la un luf, în careau al lui Bertini), min. 64 (pătrundere Grabowski, pasă înapoi spre Overath și șut în bară al acestuia), min. 68 (Albertosi apără magistrul un șut de aproape al lui Seeler), min.70 (Müller sutează de la 6,7 metri peste poartă) și min. 88 (Albertosi scoate din păianjen un „cap” al lui Uwe Seeler). În această parte a meciului, arbitrul peruvian Yamasaki l-a refuzat vest-germanilor două lovituri de la 11 metri — o dată la un fault asupra lui Seeler, iar a doua oară la un fault asupra lui Beckenbauer.

(Continuare în pag. a 3-a)

O oaspete de peste hotare a patinajului

Azi, urmează să sosească în Capitală, la invitația F.R. Patinaj, cunoscuta antrenora de viteză, Elena Stepanenko, șefa catedrei de patinaj a Institutului de cultură fizică și sport din Moscova. Specialista sovietică va conduce partea a doua a cursului de perfecționare a antrenorilor de patinaj viteză din țara noastră.

CUPA DE VARĂ LA JUDO

Asociația sportivă I.O.R. organizează, în zilele de 20 și 21 iunie, prima ediție a „Cupei de vară” la judo, competiție la care și-au anunțat participarea 260 de judoka (copii, fete, juniori și seniori) din Capitală și din țară. Intrererea au loc în sala Floresca.

SPORTIVI ROMÂNI LA VIENA

În zilele de 27 și 28 iunie se vor desfășura la Viena tradiționalele Jocuri sportive organizate de ziarul „Volkstime” — organ al Partidului Comunist Austriac. Au fost invitați și patru sportivi români: Maria Alexandru (tenis de masă), Vasile Ivan, Ion Hodoșan și Ion Olteanu (box).

Al treilea gol înscris de fotbalistii brazilieni este opera lui Rivelino (poate zi zărit cum urmărește traiectoria balonului). Excelenții Mazurkiewicz nu mai poate face nimic.

REZULTATE SCONTATE ÎN FINALA JUNIORILOR HANDBALIȘTI

SIBIU, 18 (prin telefon). Partidele din cadrul turneului final al campionatului republican al juniorilor și școlarilor au oferit și în cea de a doua zi a competiției cîteva confruntări interesante. Dintre partidele programate cu acest prilej s-a detașat cea în care au jucat formațiile masculine Dinamo București și Șc. sportivă Tg. Mureș. Tinerii handbaliști bucureșteni au trebuit să depună eforturi serioase pentru ca în final să-și aducă victoria.

Un meci la fel de interesant a fost și acela dintre echipele feminine Liceul nr. 4 Timișoara și Liceul nr. 2 Brașov. După ce în prima zi timișorencile au pierdut la limită în fața echipei Șc. sportive nr. 2 București, acum ele au câștigat, tot la o diferență minimă. Din păcate jocul a fost influențat de o ploaie torențială.

Iată însă rezultatele tehnice înregistrate în cea de a doua zi a turneului final: FEMININ: Liceul nr. 4 Timișoara—Liceul nr. 2 Brașov 6—5 (2—4). Șc. sportivă Tg. Mureș — Șc. sportivă Craiova 6—11 (3—9). Liceul nr. 2 Iași — Șc. sportivă nr. 2 București 8—12 (2—6); MASCULIN: Dinamo București — Șc. sportivă Tg. Mureș 24—18 (10—5). Liceul nr. 4 Timișoara — Șc. sportivă Bașcuș 20—15 (10—6). Șc. sportivă Craiova—Șc. sportivă nr. 1 București 9—20 (1—10). Jol a fost zi de odihnă.

Ilie IONESCU — coresp. principal

Pe litoral, program pugilistic intens

Amatori de box din Constanța vor avea prilejul — în acest sezon — să vizioneze numeroase întâlniri internaționale. Astfel, între 1 și 7 iulie, echipa T.S.K. Berlin va susține la Constanța două întâlniri și 11 meciuri. În 7 iulie se va disputa „Cupa Mării Negre”, la care și-au anunțat participarea selecționatele orașelor Varna, Istanbul, Odesa și bineînțeles, Constanța. În luna august (4—10) este așteptat cu interes tradițional turneul dotat cu „Mănușa Hicoralului”, iar între 20 și 28 august echipa locală Farul va primi viziunea campionatului Cehoslovaciei (ce va fi cunoscută pînă a-tunci), cu care va boxa în două partide.

UN INTERESANT CONCURS INTERNAȚIONAL DE MOTOCROS

La numai o săptămîină de la confruntările de pe traseul din Tg. Jiu, iată că alergătorii noștri frunțiși de motocross vor da un nou examen internațional, de data această intr-un concurs care se va desfășura la Brașov, duminică dimineața. La start vor fi prezenți, alături de sportivii români, 6 alergători din Uniunea Sovietică, Ungaria și Cehoslovacia. De altfel, întrecerile de pe Valea Răcătăului constituie o reîntîlnire a motocrossiștilor noștri cu cel de peste hotare, gazdele avînd posibilitatea să-și ia revanșa în fața concurenților sovietici, care au dominat concursul anterior. Prin urmare, avem un motiv în plus să sperăm că se vor redita frumosele întreceri de la Tg. Jiu.

În program figurează două probe: 250 cmc (cursă la care participă toți alergătorii străini) și o clasă națională pînă la 500 cmc.

Dacă fiecare profesor (și nu numai de educație fizică) ar simți în fața elevului ce n-a ajuns încă să știe să înocă un sentiment cu gustul remușcării, oplica de mai sus ar declanșa energii salutare.

Dacă fiecare primar de oraș sau de comună s-ar interesa, printre altele, de locurile care cer o amenajare minimă pentru a deveni zone de inițiere în înocă, oplica de mai sus ar căpăta forma unor acțiuni necesitatele, dar dobîndă excepțională.

Și, în sfîrșit, dacă sensul nepretențioselor noastre rînduri ar supraviețui măcar un ceas în mintea fiecărui părinte, fiecărui profesor și fiecărui primar, poate, începînd chiar din această vîrstă, mai multe mii de copii ai naștrii, decât e de așteptat, ar învîța această deprindere vitală.

Romulus BALABAN

DEPRINDERE VITALĂ

Poate fiindcă inoțul e considerat un sport, el continuă să fie practicat numai de cîteva procente din totalul populației, așa cum alte procente joacă rugby, fotbal sau tenis de masă. În fapt, inoțul reprezintă mult mai mult decât oricare dintre sporturile cunoscute, pîndu-ni-se a fi în realitate o expresie de adaptare la condițiile vieții de pe planeta noastră. Noi l-am trece în rîndul deprinderilor elementare, alături de mers și de mișcările respiratorii, adică în mijlocul deprinderilor cu propriile sale vite. Și asta nu numai pentru faptul de loc mîrînt că pîmîntul nostru e acoperit pe 2/3 din suprafața sa de apă. Bineînțeles și pentru aceasta, dar în plus pentru virtuțile lui unice, prin care influențează extrem de favorabil fiecare segment, fiecare aparat, fiecare sistem al organismului uman. Dovezi despre influența fastă a inoțului ar putea fi aduse tot atit de multe cîte s-au strîns despre sfericitatea pîmîntului, de pildă. Mult mai dificil este însă să-i convingi pe unii oameni să realizeze printrîndu-și acele minime condiții necesare pentru deprinderea lui. Problema are vechime și avînd vechime asta înseamnă că într-un timp a fost ignorată, că ulterior s-a întreprins cîte ceva, că în prezent sînt unele semne bune, dar că nu s-a ajuns la acea acțiune de proporții naționale, pornită dintr-o convingere consolidată peste care să nu mai trebuie turnate în fiecare sezon apelui vibrante și acicul crîncii.

La toate dotele problemei de pînă acum, primăvara aceasta cu toate dramele de care-i va rămîne stigmatizată amintirea, a mai adăugat un surplus de gravitate. Peste tot, prin locurile pînă stricate pe unde am umblat, ni s-a povestit despre oameni care au pierit în primul rînd fiindcă nu știau să înocă. Oamenii pe care gîndul că nu știu să înocă i-a umplut de spaimă sau care n-au reușit să facă două, trei mișcări energice pînă la un punct de sprijin salvator.

Pledoaria noastră nu conține în substrat ideea să se alocă fonduri mari pentru bazine. Pledoaria noastră vizează mai înfiș să se facă din convingerea unora despre necesitatea vitală a inoțului, o convingere a tuturor.

Dacă fiecare părinte ar considera copilul său neștiutor să plutească și fricos de apă, drept un pic infirm, oplica de mai sus ar avea influențe considerabile.

Dacă fiecare profesor (și nu numai de educație fizică) ar simți în fața elevului ce n-a ajuns încă să știe să înocă un sentiment cu gustul remușcării, oplica de mai sus ar declanșa energii salutare.

Dacă fiecare primar de oraș sau de comună s-ar interesa, printre altele, de locurile care cer o amenajare minimă pentru a deveni zone de inițiere în înocă, oplica de mai sus ar căpăta forma unor acțiuni necesitatele, dar dobîndă excepțională.

Și, în sfîrșit, dacă sensul nepretențioselor noastre rînduri ar supraviețui măcar un ceas în mintea fiecărui părinte, fiecărui profesor și fiecărui primar, poate, începînd chiar din această vîrstă, mai multe mii de copii ai naștrii, decât e de așteptat, ar învîța această deprindere vitală.

S-au tras la sorți semifinalele „Cupei României”

DINAMO BUCUREȘTI—STEAGUL ROȘU ȘI STEAUA SAU U. T. A.—F. C. ARGES

Aseară, la sediul Federației române de fotbal, în prezența delegațiilor echipelor care au rămas în întrecere pentru „Cupa României”, s-au tras la sorți semifinalele. Miercuri 24 iunie, sorții au hotărît să se dispute următoarele întâlniri: DINAMO BUCUREȘTI—STEAGUL ROȘU BRAGOV (ambele echipe au căzut de acord ca meciul să se desfășoare la Cimpulung) și STEAUA SAU U. T. A.—F. C. ARGES. Conducerea cluburilor U.T.A. și F.C. ARGES au optat pentru Sibiu, așteptîndu-se și acordul formației Steaua.

Duminică, la Brașov

Pe litoral, program pugilistic intens

PALATUL PIONERILOR - ANUL XX IN SPORT

LA UN PAS DE TERMINANTA

PROFILURI

DESI ELEVUL ADRIAN CIUREA NU A FOST SINGURUL...

In orasul Dej, atat de lovit de urgia apelor, toata lumea iti vorbeste cu o simpatie nedismulata de exemplul plin de barbatie al unui elev, Adrian Ciurea.

Dar, ca si in multe alte cazuri, faptele elevului Adrian Ciurea au reliefat si mai pregnant trasaturile morale ale tinerii generatii care - crescuti si educati de parinti - este capabila de acte de mare barbatie, de eroism de spirit de sacrificiu.

Liceul „Aurel Vlaicu” - Bucuresti: O noua pasiune - RUGBYUL

Isti disputa tricourile de campioni echipele finaliste ale campionatului de rugby Interclase organizat la Liceul „Aurel Vlaicu” din Capitala

Dupa-amiază caldă de iunie, cu soare picurind stropi de aur. „Parcul Copilului”, leagănuș al tinerii generatii de rugbyști bucureșteni are din nou oaspeții. Tribuna stadiului sint pline, ca la o mare confruntare între două formații celebre. Spectatori, in majoritate elevi. Descățăm pe matricolă: „Liceul Aurel Vlaicu”. Pe teren două echipe de „puști” minuscule cu agilitate balonului oval.

Discuțăm cu prof. NICOLAE IONESCU, directorul liceului: „Nu putem spune că nu am avut și grecuții. Principala este să dovedești pasiune și străduință. Nimic nu vine de-a gata. Ne-am convins, încă o dată, cu această ocazie, că putem folosi sportul ca un minunat instrument educativ. Iar rugbyul, un sport prin excelență de echipă, ne oferă posibilitatea de a acționa asupra calităților morale și de voință ale elevilor, în condiții concrete. Evident, dorim să nu ne oprim aici”. Cuvintele asemănătoare ne-a spus și prof. Dan Ion, un nu mai puțin înflăcărat suportor al rugbyștilor.

Campionatul, care a cuprins cîte patru jocuri pentru fiecare echipă, a permis afirmarea unor elemente talentate, dintre care amintim pe Virgil Bălășu, Ion Mihăescu, Ion Bordeianu, Viorel Radu, Alexandru Ionescu, Sorin Baba, alături de „consecrații” Gall, Burghelau, Vestemaeu, Pașchivescu, Sorin Sandu, Urărescu, Leonas. După cum este cunoscut, echipa de juniori a Rapidului, care a ocupat locul trei pe țară, este formată din elevi de la „Aurel Vlaicu”. Intrecerile de care am amintit acum au prilejuit, așadar, descoperirea unor noi tineri, ce pot lua cu succes locul celor ce trec să joace în echipe de categorie superioară. Să amintim doar cazul lui Gall, care după triumful final al campionatului de juniori, a evoluat la „secolorii” Rapidului, fiind unul dintre cei ce au contribuit hotărât la calificarea în divizia A.

Din sărbătorirea activităților sportive organizate la Palatul pionierilor, baschetul nu putea lipsi. Iată dovada...

în echipele reprezentative, în loturile de tir, atletism sau natație. Or, o asemenea satisfacție n-o puteau gusta decât cei mai talentați, dar și cei mai sirguicioși dintre ei. Ei fiind pe atunci aproape 1.000.

Numărul în continuă creștere de minisportivi cu velleități, cu afinități pentru performanță, determină, în cele din urmă, crearea unui club, a primului club sportiv al pionierilor. Denumirea sa nu putea fi mai sugestivă decât CUTEZĂTORII. Evenimentul s-a petrecut în primăvara anului 1968 și a fost primit cu o imensă bucurie de iubitorii sportului.

IN SFERTURILE DE FINALA ALE „CUPEI ROMANIEI” STEAGUL ROȘU BRAȘOV - PETROLUL PLOIEȘTI 4-2 (1-0)

Terț după amiază amatori de fotbal din Capitală au preferat un loc în fața televizorului, spre a viziona înregistrarea de la C.M., unuia în tribunele stadionului Republicii. Cele câteva sute de spectatori, probabil susținători cei mai fideli ai celor două divizionare A, au asistat chiar din primul minut, în urma deschiderii scorului de Balto, la o cursă contronometru a petroliștilor de a restabili egalitatea și, apoi, eventual, de a termina învingători. Ei și-au văzut realizată dorința doar în parte, în min. 57, când Stroie a egalat, fructificând o centrare excelentă a lui Groza. Pînă în acest minut, ploieștenii, în marea majoritate a primei reprize au construit o suită de acțiuni ofensive la poarta lui Adamache, care însă a rezolvat cu succes situațiile critice. În această parte a jocului, brașovenii au acționat în viteză, dar nu au mai finalizat nici o acțiune.

Sperețele petroliștilor, renăscute după enervare, de a întoarce soarta partidei în favoarea lor au fost repede spulberate de elevii lui Valentin Stănescu. Scopul de 1-1 pe tabela de maraj s-a împlinit doar patru minute, în min. 61, același Balint, ajuns la colțul careului Petrolului, a șutat năprăznic în colțul lung al porții, obligându-l pe Ionescu să scoată din nou balonul din piașă. Brașovenii au insistat în continuare mai mult și, după alte trei minute, au marcat din nou. Pe corul terenului prin dribling printre petroliști, apărătorii adversari au ezitat să intervină mai hotărât, spre sfîrșitul meciului roșu a trimis balonul lui Necula, care a fentat pe portarul M. Ionescu, cel țese în întimplin și a înscris. Spre sfîrșitul meciului, ploieștenii obțin cîteva cornere și în min. 85 - un penalty, în urma unui henț făcut de Jenel. Lovitura de pedeapsă a fost transformată în gol de către doi minute apărătorii Petrolului comit o greșeală de neiertat. Ștefănescu, dintr-o diagonală de ivănescu, a controlat cîteva clipe mingea cînd în fața sa se afla Gruber, apoi a venit și portarul Ionescu, dorind să părăsască poarta. Cei doi ploieșteni nu au intervenit, Györfi a centrat la Drăgoș și... 4-2 pentru Steagul roșu. Apoi, Ionescu, dorind să părăsască poarta, a fost oprit de C. Dinulescu, ajutat la linie de F. Colosi și R. Sălcăuș - toți din București.

BANUL „TUT”, CA ȘI PROCEDEUL...

Datorită condițiilor speciale în care s-au disputat partidele din ultimele faze ale „Cupei României” (perioadă în care reprezentativa țării s-a aflat în Mexic), F.R.F. a hotărât ca meciurile din sferturile de finală și semifinale să nu se dispute tur-retur, pentru că practic nu era timp și pentru desfășurarea celor opt etape din divizia A. S-a stabilit ca echipele calificate să se întîlnească o singură dată, iar dacă egalitatea persistă după 120 de minute să se tragă la sorți. A veni acum cu propunerea că era mai bine, poate, să se execute loviturile de la 11 m pentru stabilirea formației calificate, sau să se apeleze în ultima instanță la raportul de cornere (cum se procedeză în atîtă competiții din alte țări), și tardiv. Cert este că nerepectarea indicațiilor F.R.F. - tragerea să se facă doar în prezența arbitrilor și a căpitaniilor de echipă (de ce nu și a observatorului federal ?), investit prin funcție să asigure

mediul coresponsător) a creat, miercuri pe stadionul Dinamo scene penibile. Pe bună dreptate se pun următoarele întrebări: ce căutau la locul cu pricina întreaga echipă a pitesteilor, gălăgioși și protestatari, constanțeanii Badea, unii copii care se îmbulzeau să vadă banul „tut” între firele de iarbă? Greseliile copilărești, lipsa de orientare a arbitrilor, abaterile de la disciplina au creat la meciul F.C. Argeș - Farul un final ratat și plin de suspiciuni, indiferent de echipa care se crede nedreptățită. (AL. C.).

MINIETAPA ÎN DIVIZIA C (RESTANȚA DIN 24 MAI)

- SERIA A - V.I.A. Tehnofrig Cluj - A.S.A. Sibiu 2-2 (1-1) Victoria Cluj - Argeșul Cimpului Turzii 2-0 (1-0) Minerul Telic - Aurul Brad 1-0 (1-0) Independența Sibiu - Suda Ocna Mureș 1-0 (0-0) Industria sîrmei Cimpia Turzii - Argeșul Turda 1-0 (1-0) Știința Petroșani - Minerul Băi de Argeș 3-0 (nerezultare) Minaur Zlatina - Metalul Aiud 3-1 (3-0) Mureșul Deva - Minerul Gheorgheni 4-0 (3-0) (jucat la Orăștie) (CORESPONDENȚI: I. Munteanu, A. Gunther, I. Vladislav, I. Boțocan, P. Tona, B. Stăicu, I. Bălbănuș)

LOTO-PRONOSPORT

Duminică 21 iunie 1970, la ora 17, va avea loc la București în sala Clubului Financier Bănci din strada Doamnei nr. 2: TRAGEREA SPECIALE PENTRU AJUTAREA SINISTRATILOR. Tragerea va fi efectuată pe numere și terminată euosind faptul că fiecare bilet poartă o literă și un număr de 6 cifre, numerotația fiind făcută de la 000.001 la 1.000.000. Pentru atribuirea tuturor premiilor se vor efectua 32 de extrageri. PREMIILE OFERITE: 10 autoturisme DACIA 1300, 30 autoturisme DACIA 1100, 40 autoturisme SKODA S 100, 100 premii a 10.000 lei, 1.000 premii a 1.000 lei și 10.000 premii a 100.000 lei.

DIN BLOC-NOTESUL FINALELOR DE GIMNASTICĂ

Cu siguranță că finalele celei de a 21-a ediții a campionatelor republicane școlare individuale se vor înscrie printre cele mai reușite întreceri de gimnastică ale elevilor. În ansamblu, e de remarcat efortul organizatoric considerabil al gazdelor, în sensul desfășurării exemplare a întrecerii (aproape toate elevele liceului sportiv din Orașul Gheorghie Gheorghiu-Dej au primit misiuni concrete pentru cele două zile de concurs) și a fost foarte inspirată decizia reprezentanților Ministerului. În vîntămîntului de a răspunde acestor preocupări printr-o frumoasă cupă de cristal. Antrenarea federații Maria Simionescu și colaboratorii ei merită această distincție și BINE AR FI DACĂ ȘI ALȚI ORGANIZATORI DE CONCURSURI DE GIMNASTICĂ VOR ÎNVĂȚA CITE CEVA DIN ACEASTĂ REUȘITĂ.

privire la activitatea ce se desfășoară în unele secții de performanță. ● Remarcăm, cu alt prilej, bunele rezultate obținute de profesorul clujean Andrei Batiz, ai cărui gimnaști s-au situat pe primele locuri în ierarhia școlară. Din păcate, doar puține nume se mai pot adăuga pe lista evidențiatilor (în afara de cele deja menționate, bineînțeles). Și vom începe, în primul rînd cu tîndrul profesor timișorean Pavel Horváth (el însuși elev al unui reputat activist pe tîrîmul gimnastic, Marin Trincă) care, și la Galați și la concursul de la Orașul Gheorghie Gheorghiu-Dej, a prezentat gimnaști ce s-au impus alt prilej în perspectiva lor de afirmare cit și prin maniera de lucru și ținuta generală. Este cert că în scurt timp gimnastica masculină timișoreană va avea un cuvînt de spus în întrecerile interne de anvergură, un cuvînt care de pe acum se anunță a fi ferm. Am urmat, apoi, cu reală satisfacție rezultatele pasionale activități a profesorului sibiian Nicolae Buzoiu. Maria Antimpe poate deveni cînd o bună maestră, la fel cum și alte eleve ale acestui antrenor îndreptățesc justificarea speranței de creștere și afirmare. În condițiile concentrării la Liceul din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej a unor dintre cele mai bune cadre, Sibiul ni se pare a fi rămas singurul centru unde gimnastică feminină i se acordă atenție.

În disputa lor directă pentru titlul de campioană, un antrenor spectacol sportiv, gimnastele străduindu-se (și reușind adesea) să-și prezinte exercițiile la un nivel et mai ridicat, cu cit mai puține greșeli de ținută sau tehnică. Dar, emoția de concurs sau poate și pregătirea insuficientă a unor elemente au determinat și greșeli, firești am spune. Acest lucru a scăpat uneori brigăzilor de arbitre, sportivele respective, și nu numai ele, fiind cotate la unele aparate cu note exagerate. Or, exigența arbitrajului, cu altă mîl mult la gimnastele tinere, trebuie să se manifeste în orice întrecere concurențiale trebuind să știe că nu le este iertată nici o greșeală. Dacă altfel, contactul cu arbitrajul internațional poate aduce serioase decepții și deziluzii. ● Din noua „promoție” de gimnaste de cat. I, Iuliana Simoșii este cu siguranță cea care își va croi cale mai ușor drumul spre marile rezultate. Găburitul ei perfect echilibrat, încercătura tehnică a exercițiilor, ținuta și inteligenta de concurs, ușurința lucrului - iată tot altele atu-uri importante ale tinerii gimnaste din Baia Mare, descoperită și inițiată de prof. Ligia Marinescu. Actualii ei antrenori, prof. Florica Dobre și Gheorghie Gorgoi au o misiune importantă: aceea de a pregăti, cu răbdare și pricepere, o excelentă maestră de care gimnastica noastră are atîta nevoie. Nu ne îndoiim că reușta va fi deplină.

Clujeanca Draga Comșa, campioană republicană școlară (1,68 m). Foto: Silviu DUMITRESCU ● Cu acest prilej, au fost acordate de către Ministerul Învățămîntului multe plănuite cercuri olimpice. Mai multe atleți cu primii înscrisuri pe lista cercurilor olimpice. ● Trei probe au testat în evidență din aspectul valoric global. Este vorba de săritura în înălțime și de aruncarea pîlei terminat pește 1,94 m, probe de 800 m la care trioul Gășpar, Negară, Dinescu se arată deosebit de puternici. ● Selecția se prezintă la un nivel ridicat, în etapa actuală valoarea aruncătorilor de greutate spre exemplu, ne va face, credem, să uităm că această probă este

NOTAȚII LA UN CONCURS FOARTE REUȘIT

Indiscutabil, ediția din acest an se înscrie drept cea mai reușită, concursul prilejuind o trecere în revistă a potențialului atletic școlar. Spre satisfacție a tuturor se află în minte bune. Numărul mare de performeri, valoarea bună a majorității lădă și de rezultate perspective foarte frumoase. ● Ambianța specifică concursurilor școlare, timpul de concurs excelent au fost completate de o organizare foarte bună în care singurele fisuri au fost două erori de arbitraj (una la sărită, neacoardare a două încercări pentru valabilitate atleții Eva Lăzeș, cealaltă prin interpretarea greșită a timpului de odihnă la îndărmite pentru câștigătoarea Draga Comșa), impresia noastră, este că dacă concursul ar fi avut loc la stadionul Republicii, rezultatele ar fi fost mai valoroase, piașă de pe tineretul atletic încă nevoie de îmbunătățiri calitative. ● Se cuvîne a evidenția cîteva profesori și antrenori ale căror rezultate cunosc o ascendență continuă: Daniel Maler, Traian Prundean, Gheorghie Stănescu, Olimpiu Constantinescu-Nehoi (oare va exista concurs în care acest antrenor să nu se numere printre evidențiați ?), Ion Smîdun, Teodor Ionescu, Attila Kaliti, Nicolae Gîrduș, Petru Kiliti, Ștefan Constantin, Ceta Mușat ș.a.

interviuri, declarații...

120 DE MINUTE DRAMATICE

(Urmare din pag. 1)

ckenbauer (în acest ultim caz a mutat locul infracțiunii pe linia de 16 metri). După cum se desăvârșise re-priza secundă, ar fi fost o mare nedreptate ca scorul să rămână favorabil italienilor, dar, fiind nimeni nu se mai aștepta, în minutul de prelungire hotărât de arbitru pentru tragerea de timp și simulările italienilor, Grabowski are o pătrundere frumoasă pe stînga, centrea-

lienij prelau conducerea printr-un set de la aproximativ 20 de metri, dar plasat, al lui Riva. În repriza a doua a prelungirilor, situația pe tabela de marcaj devine din nou egală, grație lui Müller, care a fructificat o pasă cu capul a lui Uwe Seeler. Bucuria elevilor lui Schön nu durează, însă, nici un minut, fiindcă la proximal atac al italienilor, centrarea lui Boninsegna îl găsește liber pe Rivera, care nu iartă!!

De la italieni, cei mai buni oameni au fost Albertoși (a aparat cu adevărat magistral, putîndu-i-se impuța doar greșeala de la goul doi), Domenghini, Rosato, Burnich și Riva. De la vest-germani, cea mai bună impresie au lăsat-o Beckenbauer (un exemplu de dăruire în joc, evoluînd mai mult de 50 de minute rînit la brat), Overath, Müller, Uwe Seeler și Schnellinger.

FILMUL SEMIFINALEI DE LA GUADALAJARA

Arena „Jalisco” din Guadalajara pare un cuprîs în această după amiază de lunie cînd termometrul indică peste 40 de grade la soare, astfel că nici inimio-

nutul 17: Morales pasează lung la Cubillas pe partea dreaptă, acesta se infiltrează între Piazza și Everaldo, controlează balonul cu pieptul și-l potrivește, apoi cu un șut sec înscrie: URUGUAY - BRAZILIA 1-0. Brazilienii acuză lovitura, pîrînd că suferă din nou complexul unui adversar care le-a stat mereu în cale. În minutul 23 Piazza salvează în extremis la un șut periculos al lui Morales, cînd mingea îl depășise pe Felix. O combinație Rivelino - Tosiao îl pune în poziție de șut pe Pele, dar Montero îl oprește din acțiune, de o manieră cam suspectă. Brazilienii schimbă tactica, joacă acum lateral, încercînd să surprindă dispozitivul de apărare advers prin învîlburile. Tactica dă roade. Cu un minut înainte de sfîșitul primei reprize, Rivelino pasează din nou lui Tosiao, acesta trimite la Clodoaldo care-l surprinde, cu un șut plasat pe Mazurkiewicz: 1-1.

Jocul este echilibrat în primele minute ale reprizei secunde, apoi brazilienii apasă pe accelerator. În minutul 61 Pele se produce într-unul din numerele sale personale, de mare virtuozitate și dribleză pe rînd pe Cortes, Fontes și Montero, intră în careu, dar este doborît de Castillo în momentul cînd se pregătea să șutze. Arbitrul nu acordă însă penalty. Un minut mai tîrziu, același Pele trage năpraznic de la circa 20 m oferindu-i lui Mazurkiewicz prilejul unei aplaudate robinsonade. Portarul uruguyan este nevoit să intervină din nou, în minutul 70, la șutul lui Tosiao. În minutul 73, Esparrago intră în locul lui Manero, dar se pare că „este prea tîrziu”. Brazilienii intraseră în cadena lor normală și în minutul 75 scorul este 2-1 pentru Brazilia în urma golului marcat de Jairzinho la capătul unei acțiuni inițiată de Pele. Uruguyanii aruncă în luptă ultimele forțe pentru a egala. Cei care marchează sînt însă brazilienii: Carlos Alberto degăzează lung, Pele prelungește la Tosiao, acesta retrimite la Pele, apoi la Rivelino care șutează imparabil: 3-1. Meciul se termină cu o bară a lui Pele.

Jairzinho, în stilul său caracteristic, a depășit apărarea uruguyană și... 2-1 pentru Brazilia! Ultra-eficacitatea brazilienilor s-a făcut simțită și în fața celei mai sigure apărări, cea a echipei Uruguyanului care, după ce în patru jocuri nu a primit decît 1 gol, acum a încașat 3!

Telefoto: AP-AGERPRES

După meciul Brazilia-Anglia, un reporter din Rio îl strecura însușindu-l pe Pele întrebarea: „Cum se face că nu ai marcat nici un gol în meciul de ieri?” — Vă înșelați, senhor, l-a răspuns Pele, am marcat un gol cu capul, dar biestematul acela de Banks l-a anulat cu mâna.

Citeva titluri inspirate ale reporterilor carlocaș: „Bobby și sterge lacrimile pe frîcoul lui Pele”; „O rey Pele joacă samba între români, dar focosul Dumitrache răspund, punîndu-l în genunchi pe Felix”; „Violența braziliană nu ne intimidă, vom răspunde cu forță!”

Politia din Guadalajara a făcut o captură cu ocazia meciurilor grupelor a treia a campionatului mondial de fotbal. Brigada condusă de inspectorul Trinidad Calamato a arestat zece hoți de buzunar care își exersau „ta-lentul” la intrările stadionului Jalisco și chiar în tribune. Printre victime s-au găsit și citiva ziariști străini. Nu se știe, însă, dacă sumele subtilizate le-au fost înalte pentru la timp.

Fostul internațional francez Just Fontaine, golgeterul absolut al campionatelor mondiale (13 goluri în 1958), urmărește cu atenție turneele din Mexic și evoluția

calitate remarcabilă. AM PIERDUT DAR ÎN FATA UNUI ADVERSAR DE CLASA! Fostul internațional vest-german, FRITZ WALTER, care a comentat meciul la postul de televiziune din Baden-Baden a declarat: „Nu este rușina să fii învins de italieni. Acești jucători au atins, într-adevăr, o clasă mondială și pe urmă să nu omitem faptul că echipa noastră se menține între primele patru formații din lume”.

Capitanul echipei italiene, GIACINTO FACCHETTI a declarat în cabine: „Pînă în ultima secundă nu am fost sigur de victorie. Am trăit momente dificile în acest meci de neuitat. Din fericire portarul Albertosi a știut, în câteva ocazii, să ne scoată din încurcături. Echipa noastră a avut mai multă prospejime fizică. Trebuie să recunoșc că vest-germanii au disputat meciuri mai grele în fazele anterioare ale competiției. Ei au plătit aceste eforturi suplimentare în partea doua a prelungirilor”.

La sfîșitul meciului, antrenorul echipei R.F. a Germaniei, HELMUTH SCHON, a spus: „A fost un joc dramatic și de o

calitate remarcabilă. AM PIERDUT DAR ÎN FATA UNUI ADVERSAR DE CLASA! Fostul internațional vest-german, FRITZ WALTER, care a comentat meciul la postul de televiziune din Baden-Baden a declarat: „Nu este rușina să fii învins de italieni. Acești jucători au atins, într-adevăr, o clasă mondială și pe urmă să nu omitem faptul că echipa noastră se menține între primele patru formații din lume”.

Capitanul echipei italiene, GIACINTO FACCHETTI a declarat în cabine: „Pînă în ultima secundă nu am fost sigur de victorie. Am trăit momente dificile în acest meci de neuitat. Din fericire portarul Albertosi a știut, în câteva ocazii, să ne scoată din încurcături. Echipa noastră a avut mai multă prospejime fizică. Trebuie să recunoșc că vest-germanii au disputat meciuri mai grele în fazele anterioare ale competiției. Ei au plătit aceste eforturi suplimentare în partea doua a prelungirilor”.

La sfîșitul meciului, antrenorul echipei R.F. a Germaniei, HELMUTH SCHON, a spus: „A fost un joc dramatic și de o

tea rezoluții final al meciului Italia - R.F. a Germaniei și a spus că îi este indiferent pe cine va înfrînge în finală. „Brazilia va face totul pentru a câștiga a treia oară, și definitiv, „Cupa Jules Rimet”.

PELE: „Viitorul pare să îmi surîdă. Personal, mă simt mai robust decît în trecut. Este adevărat, că a trebuit să lucrez mult pentru a-mi pune la punct rezistența. Și dacă nu-i contest utilitatea, persist să cred că fotbalul nu trebuie să se rezume doar la aceasta. MI SE SPUNE

CA BOBBY CHARLTON PRETINDE ADEȘEA CA FOTBALUL ENGLEZ ESTE CEL MAI BUN. EU ÎI RĂSPUND CA AL NOSTRU ESTE CEL MAI BUN. Dar în sinea mea gîndesc, mereu, că FOTBALUL POATE SA AIBA MAI MULTE MODALITĂȚI DE EXPRIMARE. A demonstrat acest lucru și „șocul” de la Guadalajara. Păstrez mai departe convingerea că fotbalul ofensiv își va recăpăta, mai devreme sau mai tîrziu, toate drepturile, căci acesta este acela pe care publicul îl iubeste și îl așteaptă”.

FERICITA ALEGERE

(Urmare din pag. 1)

partidă din toate cîte au fost pînă acum în „Copa Del Mundo”. Am fost martori la un gol înscris ca la „World Cup '60”, în minutul 90 (și atunci, tot de elevii lui Schön), l-am văzut pe Albertosi, Burgnich, Bertini, Mayer, Vogts trăind, rînd pe rînd, clipa de intensă euforie sau de nespusă tristețe, cînd sentimentul crud al înfrîngerii l-au făcut să ingenuoneze, implorînd, parcă, pronia crească.

Nici unul dintre martorii oculari nu va putea uita multă vreme exemplara ciocnire de forțe - cu unele excepții - din această semifinală de pe Azteca (l-am jucat împreună cu Comitetului executiv F.I.F.A. dacă, prin programare, nu i-ar fi nedreptățit pe uruguyaneni), în care gestul simbol al lui Franz Beckenbauer - a jucat multă vreme cu o mîna imobilizată la piept - a venit să adauge, semnificativ, noi elemente emoționale peste, și așa, marele dramatism, specific sportului-rege, existent pe gazon.

Sintetizînd (intrucît un film al partidei îl puteți citi separat), mai tîntă a fost golul lui Boninsegna (care l-a surprins pe Mayer cu un șut din afara careului mare), după aceea... nimic pe tabela electrică de marcaj pînă în min. 90, cînd adevărată lovitură de teatru: Schnellinger, un fundaș, a „urcat” în atac - precum Weber, un alt apărător, în același minut în 1966, la Londra - introducînd în,

și nu golgeterul Müller, balonul în plasă.

Și au urmat prelungirile. Cinci minute de la reluare, Müller și-a adus echipa în avantaj, și totuși ne-am gîndit la proverbiale forțe de recuperare a fotbalistilor vest-germani, intrucît în trei partide anterioare, cu Bulgaria, Marocul și Anglia, elevii lui Schön fuseseră de fiecare dată conduși. Dar n-au trecut decît trei minute de la modificarea de scor și Burgnich, gelos pe isprava lui Schnellinger, a înscris și el, încredibil, dorînd parcă să demonstreze că „betonul” e instipid pe hîrtie, deoarece pe gazon, la echipele mari, marcajul sever naște tot el un prețios antidot - demarcajul corect și rapid - crefînd dinamism, surpriză, adică elementele stabile ale unui fotbal de calitate.

Înainte de a încheia să mai spunem că de aici, de la golul lui Burgnich s-au mai perforat încă de trei ori porțile (în numai 8 minute de joc) și să trecem, în ordine, pe numele marcatorilor: Riva, Müller, Rivera. Deh, căpitanul lui A. C. Milan n-a vrut să fie mai prejos decît Schnellinger, coechipierul său din clubul milanese!

Sentimental aprecînd lucrurile, apare parcă nedrept ca un asemenea joc să dea, în cele din urmă, un învingător. O spune, firește, un spectator neutru, fericit doar că a făcut această alegere, optînd miercuri pentru semifinala de la Azteca!

G. NICOLAESCU

Müller a plonjat spectaculos. Mingea, buclucășă, se strecoară în plasă pe lângă Rivera și sub privirile îngrozite ale lui Facchetti. Din nou egalitate: 3-3! Dar... va fi pentru ultima oară!

Telefoto: AP-AGERPRES

SARABANDA GOLURILOR LA CIUDAD DE MEXICO

văzută de Neagu RADULESCU

Stînga: Burnich și Rivera (Italia) Dreapta: Meler, Schnellinger și Müller (R.F.G.).

vale de numai cîteva minute. Am văzut, alternativ, aceiași jucători sărînd în sus de bucurie sau tăvăindu-se pe iarba în semn de dezamădere. Cînd rîul, cînd iadul. Mai tîntă a fost rîndul vest-germanilor să jubileze. După ce Albertosi a scos senzațional, în corner, o lovitură de cap a lui Müller, în min. 93, la un corner, Seeler a reînat balonul cu capul, nu atât de periculos, dar Albertosi și Burnich s-au incurcat reciproc, iar Müller, care era pe fază, n-a mai avut de făcut decît să-l introducă în poartă. Nu trec, însă, decît patru minute, și la o greșeală copilărească a lui Held, Burnich aduce egalarea. Tot ita-

și suporteri localnici nu s-au prea înghesit la semifinale Brazilia - Uruguay. De altfel, mexicanii văzuseră de cînd ori pînă acum la lucru echipa braziliană și poate ar fi preferat să li se schimbe... „meniu!”.

Jocul începe. Cele două echipe fac să circule mult balonul, repetă paselile, cînd să se angajeze. După două minute însă, Rivelino accelerează brusca pasează în cruce la Pele, dar acesta, renunțat de soare, nu poate să controleze balonul. Jairzinho și Tostao sînt marcați sever de Mujica și Matosas. Primele șuturi la poartă sînt executate de uruguyaneni dar Felix acționează. Apărarea Uruguyanului se dovedește o rețea bine pusă la punct. Atacul brazilian nu găsește însă nici o breșă. Se încearcă poarta cu șuturi de la distanță (Clodoaldo și Jairzinho).

Brazilienii se enervează, paselile lor devin imprecise și sînt înscerate cu ușurință de uruguyaneni, care deschid scorul în mi-

Spre satisfacția amatorilor de fotbal actualul campionat arată o tendință de reorientare spre fotbalul ofensiv. Pînă acum atacul cel mai eficient este al echipei R.F. a Germaniei cu 10 goluri marcate. La un punct (15 goluri) urmează Brazilia, în timp ce Italia cu 9 goluri înscrise ajunge echipa Perului eliminată în „sferturile” de finală. Echipele Braziliei și R.F. a Germaniei au posibilitatea să marcheze mai multe goluri decît Portugalia (17 goluri) în 1966. Oricum ele

CONFIDENTELE lui Juanito

ÎN CLASAMENTUL GOLGETERILOR: MÜLLER - 10 GOLURI

Cu încă 11 înscrise în semifinale, „recolta” de goluri se ridică pînă acum la 33; celor 48 de marcatori adăugîndu-li se încă 5. Iată, de altfel, cum arată clasamentul realizatorilor înaintea ultimelor două progrămări ale C.M.: 1. Gerd Müller (R.F. a Germaniei) - 10 goluri, 1 din 11 m, 2. Jairzinho (Brazilia) - 6, 3. Cubillas (Peru) - 5, 4. Bișevic (U.R.S.S.) - 4, 5-8. Pele, Rivelino (Brazilia), Seeler (R.F. a Germaniei), Riva (Italia) - cîte 3, 9-15. Van Moer (Belgia), Tostao (Brazilia), Petras (Cehoslovacia), Domenghini, Rivera (Italia), Ghazouani, Houran (Maroc), (România), 1 din 11 m, - cîte 2, 16-53. Clarke, din 11 m, Hurst, Mullery, Peters (Anglia), Semmeling, din 11 m, Lambert (Belgia), Clodoaldo (Brazilia), Bonev, Dermendiev, Kolev, Jeev, Nikodimov (Bulgaria), Beckenhauer, Li-buda, Schnellinger (R.F. a Germaniei), Spiegel (Israel), Boninsegna, Burnich (Italia), Ghazouani, Houran (Maroc), Basaguren, Frago, Gonzales, Pena, din 11 m, Valdivia, Vantorla (Mexic), Challe, Chumplik (Peru), Dembrovski, Neagu (România), Grahm, Turresson (Suedia), A. Adani, Hmelnički (U.R.S.S.), Cubilla, Esparrago, Manero, Mujica (Uruguay) - cîte 1.

BECKENBAUER - FISURĂ DE CLAVICULĂ?

Accidentat în finalul jocului, Franz Beckenbauer - pe care îl vedeți în imaginea noastră primînd, înaintea începerii prelungirilor, îngrijirile prof. dr. Schobert, medicul lotului vest-german - suferă, după cum a anunțat agențiile de presă, de o puternică contuzie a umărului drept. La prima radiografie, efectuată imediat după meci, s-a observat și o ușoară fisură a claviculei. Rămîne ca acest diagnostic să fie confirmat, după ce simpaticul fotbalist mîncehez va fi consultat mai atent la unul din marile spitale din Ciudad de Mexico. Abia atunci se va putea ști cu precizie dacă Beckenbauer va

mai evolua simbăt în partida pe care echipa sa o susține împotriva selecționatei Uruguyanului pentru ocuparea locului 3. Prof. dr. Schobert a spus, însă, că sînt puține șanse în acest sens.

agentiile internationale de presă transmit...

Comentînd semifinalea Italia - R.F. a Germaniei, specialistul francez Henri Kohler, scrie: „Spectatorii prezenți în tribunele stadionului „Azteca” au trăit emoțiile unuia din meciurile cele mai dramatice din întreaga istorie a „Cupel Jules Rimet”. Echipa Italiei a sîmțit literalmente calificarea pentru finală în fața unei echipe vest-germane mult timp ezitantă, apoi declanșată și în sfîrșit epuizată. Intensitatea dramatică a acestui întîlniri, cu nenumăratele sușuri și coborîșuri s-a concentrat pe un interval de timp relativ scurt: începînd din minutul 90 (momentul primei egalări a echipei vest-germane) și pînă la sfîrșitul prelungirilor. Pentru a doua oară în decurs de trei zile, echipa R.F. a Germaniei a fost nevoită să dispute timpul suplimentar de joc. Cu mai multe resurse fizice italienii au învins”.

De la același meci, corespondentul agenției „Associated Press” transmite: „Învîingînd echipa R.F. a Germaniei cu 4-3 după 120 de minute de aspră și emoționantă luptă sportivă, echipa Italiei va disputa finala celui de al 9-lea campionat mondial, alăturîndu-se Braziliei în suprema tentativă de a câștiga definitiv „Cupa Jules Rimet”. Solida apărare a formației Italiei nu s-a dezmințit, după cum nici atacul echipei vest-germane nu și-a dezamăgit suporterii. Dar, pînă la urmă, cine-

va trebuia să câștige și acestăia au fost italienii prin golul lui Rivera care din nou l-a înlocuit pe Mazzola și se pare, nu fără teme. Desigur echipa vest-germană a fost handicapată și de accidentarea lui Beckenbauer care nu a mai putut fi organizatorul atît de prețios al jocului echipei sale”.

Paul Deniz, trimisul agenției „France Presse” la Guadalajara comentează pe marginea meciului Brazilia - Uruguay: „Așadar, Brazilia confirmă pronosticurile. Ea va juca finala campionatului mondial, dar acest drept l-a obținut luptînd cu multă ardore în fața unei neașteptate de puternice echipe a Uruguyanului. Pele și echipierii săi s-au impus de-abia în ultima jumătate de oră într-un meci asupra căruia a planat mult timp incertitudinea scorului. Uruguyaneni au avut o tactică bună, jucînd la intercepție și pe contraatac, în timp ce brazilienii ataca fără încetare, dar de cele mai multe ori fără coordonarea cerută de masiva apărare a uruguyanilor. Pele, Tostao și Jairzinho nu reușeau să străpungă barajul aflat în fața lor și atunci, în repriza a doua, ei au avut fericita idee de a-l lăsa pe adversari să vină în atac pentru a-i surprinde desco-

perții. În acest fel fotbalistii brazilieni au reușit să marcheze două goluri. Meritul brazilienilor este și acela de a nu-și fi pierdut cumpătul cînd erau conduși cu 1-0. Pele s-a dovedit din nou un echipier model, integrîndu-se perfect jocului colectiv, permițîndu-și mai rar să eșaze fantazia sa cum a fost în ultimul minut al partidei cînd numai bura l-a salvat pe portarul uruguyan”.

Comentatorul agenției „United Press” notează: „Într-o atmosferă tipică sud-americană, în vacumul de nedescris al unor galerii încofocate, echipele Braziliei și Uruguyanului și-au disputat un meci presărat cu destule durități, dar și cu faze de fotbal bun oferite, mai ales, de brazilieni în ultima jumătate de oră. Jairzinho a arătat că este capabil să înscrie cel puțin un gol în fiecare partidă, iar Pele a devenit strategul echipei, fără a uita că trebuie să-și delecteze un neori și suporterii prin reușite acțiuni individuale. Portarul Felix a apărut mai bine ca de obicei, dar apărarea este încă ezitantă”.

Collin Frost, corespondentul agenției „Associated Press”,

Comentariile și informațiile agențiilor internaționale de presă ne-au fost furnizate de Agerpres

